

ДАН КАО БУНДЕВА

афоризми из 2020. и 2021.

Известан број овде сакупљених афоризама објављиван је на интернету, највише на Шипак блогу и на страни *BN's space* (WordPress). Поднаслови понекад буду измењени а афоризми испремештани – док не заврше у књизи.

Из Школе тоталитаризма

- Не треба бити наиван: политика можда може изгледати као курва и ако је стварно 'лукави Латин'. Маска је у складу с приликама.
- Не треба бити параноидан, иако сте тако понекад ближе стварној истини. Тачније речено, поготово ако сте тако ближе стварној истини.
- Некад се говорило како и зидови имају уши. У данашње време уши има и ваздух, а бар је код нас познато да је ваздух свачији.
- Неки имају грађанска права, неки доушничка. Има разлике!
- Не каже се сигурација, каже се флексибилан као врбов клин.
- Постали смо жртве једне потпуно нове амнезије, с потпуно новим садржајем.
- И поред великог труда, никако да се нађе право решење за криминал и корупцију. Грађана има много више него криминалаца, а не може се све стићи.
- Правници су посебна прича: живе издвојени, у свом свету, зачарани палиграпима. Многе су и сами написали али, не вреди – палиграп је палиграп.
- Одлучно против палиграпа, чак, палиграпом на палиграп!

Парафраза

- Кад си у окружењу ниси сав свој.
- Повратни ефекат негативне селекције: *'I believe I can fly...'*
- *Нешто је шруло у држави Данској...* Мора бити да је нешто крупно кад се и овде код нас осећа смрад.

Чевапчичи и лепе жене

- Неки мушкарци су заиста наивни: верују да жене ипак некако нису баш сасвим људи.
- Понекад би се рекло да жена и није човек него нека врста љубимца. Може бити чељаде – ако је очешљана; ако је баш љубимац, може бити и рашчупана.
- Неки имају запушен нос, другима, отменијим, као да су и уши заглунуле.
- Не само да је обавезно бити очаран Ђурђевданом до пренеражености, него то име још треба и изговарати *Џурџевдан*. Постоји песма која каже како.
- То се зове виша правда: човек никад нема дужи нос него на селфију.
- Као што се мушки животи немилице бацају у рат, тако се женски у миру бацају немилице у руке тим истим мушкарцима. *Закључак*: Није ни чудо што жене у све већем броју улазе у политику.

Уз извињење

- Џукац има све псеће страсти, али скоро ниједну од врлина неке псеће расе.
- Има их који верују једино у стварност која се њушком може опипати.
- Уши купирају одмах... а ако реп не нађу, прикаче вам нешто макар реда ради.

О религији и сличном

- Прихватити супериорност мушкарца као његово природно право без религије значи прихватити силецијство као религију. Уз религију, то је познато као „положај жене у друштву“.
- Још од памтивека сваког дана се навршава 666 година од нечега. Сигурно зато кажу да ђаво не спава.
- Деда Мраз је Божић Бата који је прихватио социјализам као политички израз једне историјске нужности али се није одрекао свог стварног идентитета.
- Као што се некад, кад се не може схватити разлог нечему говорило *божја воља*, тако се данас кад се не може ући у траг ма каквом смислу каже *маџијски смисао*.

- Опрезно се служим и еуфемизмом и хипокризијом, и то искључиво за оно за шта су измишљени. Плус, ко признаје пола му се прашта.

Полуполитички афоризми

- Говорило се: „Они можда не умеју да изговоре Југославија, али сигурно знају шта се овде догађа.“ (*P.S. Саг се њо зове Зајадни Балкан. Не зна се да ли је њо у некој вези.*)
- Питање је да ли и код нас може опстати хоботница. Постоји зато читав низ паукових мрежа, толико танких да су првих сто година невидљиве. Мрднете ли, ту је одмах неко да спроведе надзор: можда зато кажу да је првих сто година најтеже.
- Неки хоће све али не стварно. Неки хоће стварно, али не све. Плурализам, ваљда.

Богу на истину

- Предлог за измену устава: права грађанина дефинисати као *'шџа Ти бої га'* или, за љубитеље црногорског израза, *'нека џи је Бої у њомоћ'*.
- Некад се могло чути, говори српски да те цео свет разуме. Данас је то застарело. Сада би се могло рећи: говори српски, странци ће те разумети исто колико и свако други.
- Како се на српском каже демократија? – *Ваздух је свачији*. (Зато нас и буне маске.)
- У нацизам се не може веровати. Зато постоји.

1948

И, шта би? Инфилтрираше ли се? Спречи ли их неко? Зна ли се ишта?

Трпен-спасен

- Стари доушнички статуси рекламирају се као стари статуси. Жале се на непоштовање.

- Код нас статуси некад послуже уместо закона јер изгледа да има закона писаних у виду палиграпа па ретко ко може да се у њима снађе.
- Мржња је убиствена. Ако нисте убица, токсична је. Некад се говорило да је религија опијум за народ. Шта је мржња?
- Неко и у жаби може бога да пронађе, а неко ни у човеку.
- Парадоксално, откако је стигла демократија људи су изгубили на вредности и на одговорности. Требало би ипак да је народ добио, међутим, иако му је пуштено на вољу да лаје и штрајкује, наш свет не изгледа много срећнији. Као да чак ни простачити се у неслућеним размерама не даје онај прави осећај грађанске слободе. Корона, шта ли.¹

Тајне успеха

- Лешинари не хају за интелигенцију и не импресионира их памет. Не презиру глупаке а неопрезни се поред њих осећају шармантним. Глад је то!
- Кад испаднете из брода у море морате радити и рукама и ногама.
- Они који прођу на конкурсима негативне селекције касније обарају и боље од себе, уверени да је сам тај њихов успех знак квалитета и уздајући се у свој суд, слепи за нивое вредности које сами не поседују. Невиност их крепи.
- Некад вам се чини да можете видети нити које таласају јавним мњењем, рекло би се произвољно, према расположењу. Ако имате среће, можете стићи и до њиховог изворишта, тамо где су неприкосновене свевидеће и свеважеће свезналице, нанизане као бандере градске расвете. *(Ако је ѿо срећа.)*
- Ради, ради, само ради и стићи ћеш до краја. Живи, живи, само живи...

Ко признаје пола му се прашта: филозофија силецијства

- Не може се доказати оно чега нема – зато се у истражном поступку и на суду доказује кривица а не невиност. Можда је то случајност, али код нас се у друштву понекад може видети обрнут поступак, као и шта значи Лао Цеов

¹ Овај афоризам из маја 2021. године донекле демантују догађаји последњих месец-два.

закључак како 'непостојеће има бескрајне примене'. Сад и знамо да је наша пракса нашла основ у високој филозофији, баш као што одувек слутимо.

- Млад силеџија мисли, ако буде довољно упоран свет ће се прилагодити. Реч је у ствари о осећајној и моралној тупости, мада то другима често изгледа као глупост. Касније се на то надовезује и увређеност због потцењивања интелекта... затим и огорчење због толиког отпора једној јасно исказаној вољи. На крају се стигне до „ма, уосталом..." Трас!
- Носорог јуриша да угаси ватру чим је примети и не бисте га могли никако убедити да та мала ватра може бити корисна. Има таквих и међу нама.
- Једно запажање: злонамерно тумачење је увек погрешно тумачење.

А сад, ангажовано

- Некадашњи Трг Републике сада се зове Трг републике. Дан републике се и не слави – можда би се сматрало да велича празну форму, а и требало би му наћи неки други дан. Питање је само, који?
- Лаику је проблем с Јадарском долином једно време могао звучати као дилема из Тамног вилајета: ко узме кајаће се а ко не узме кајаће се. Да не заборавимо где смо.
- Изгледа да су они што нису имали шта да изгубе осим својих ланаца били још и пристојни људи. Данас опасни људи немају шта да изгубе и слободни су, као свако други.

Има их који сматрају да се стварност има равнати према њиховој моћи перцепције. За дивно чудо, изгледа да стварност понекад хоће да се потруди, макар само из шале. На пример:

Нешто ми паде на ум

На ум науm, у део удео: *судбина*.

Чији науm, његов и удео: *ћар*.

Чији науm онога и удео: *огворносѝ*.

Брзина сунца

У једној далекој земљи има један несрећник кога сви други испитују. Није важно каква је његова кривица, важно је што је радио толико погрешно да му сада сви суде. Он је увек само један, као што је један папа. Поступак избора се разликује. Изгледа да је у овом случају то скоро механички феномен, нека врста сита и решета. Нико тим механизмом не управља али он стално ради.

Знајући да је суђење испитивањем дуготрајно и често неправедно, у тој земљи је омогућено и искупљење за кривицу, једним брзим поступком. Поступак траје један дан, од изласка до заласка сунца.

Насред трга у главном граду постављен је споменик оцу нације, и тај се кип окреће пратећи сунце као сунцокрет. Око споменика иде онај несрећник, и кад га сунце заслепи он приђе споменику да се поклони. Затим, док је још у дубоком наклону, нос му танким ексерима, иглицама скоро, буде прикован за под – платформу на којој споменик стоји (пригодно израђену од дрвета). Онда се он упиње свом силином да нос одатле ишчупа и најзад, после много труда и времена у томе и успева. Трагови остају, не само на носу него и на платформи.

Не базирајући се на своје стање, покајник се помера идући за спомеником па се наједном опет поклони. Опет му нос буде прикован за подлогу и он мора да се потруди да се истргне и да свој нос извуче. Искупи се ту читава маса света и падају опкладе о броју поклона јер се то унапред не може знати. Није увек исто.

Тако он обилази пун круг, што траје невероватно дуго иако је у питању само један сунчев дан. За несрећног испитаника сав је тај поступак и напоран и болан. Мукотрпан, у правом смислу речи. Тако се то, међутим, ради.

Не треба ни рећи да, ако искупљење и траје један дан, нос остаје за цео живот. Можда је одатле и потекла фраза, *йознајем йи и йо носу да си...* ово или оно.

AFORIZMI JER JE NESTALO SUZA A NEMA NAM SMEHA - 15 MINUTA SA BOJANOM /Danga TV - 18. feb. 2022

<https://youtu.be/EV3PDiz22Yk>

Video prezentacija teksta O POTREBI ZA KRATKOM PRIČOM sastavljenog povodom razgovora na TV Danga :

<https://www.instagram.com/p/CYBlzatpBtd/>

<https://youtu.be/wVgxuB4cakc>